

POLKA: Germaine Bouts-Hexeberg spiller tverrfløyte, men tyr også til dans når anledningen byr seg, som her i Tritsch Tratsch Polka. FOTO: HANS OLAV GRANHEIM

Wiener-musikk fra Redalen

REDALEN: Wiener-musikk hører til når et nytt år begynner.

Hans Olav Granheim

Denne gang var konserthallen i Wien byttet ut med finstua på Nedre Stokke i Redalen, men musikken var den samme, og stemningen like god som under den store nyttårskonserter. Og akkurat som i Wien på 1. nyttårsdag fikk publikum være med og klappe takten på Radetzky-marsjen. At klappingen gikk både taktfast og på de riktige stedene, kan tyde på at det her var en forsamling som har hatt utbytte av TV-overføringen på årets første dag.

Nytt tilbud

At det holdes huskonserter på Nedre Stokke, er nytt av året, men markerer starten på et nytt tilbud fra gårdens eiere. På Nedre Stokke drives det utadrettet virksomhet for turister og andre, men fra nå av vil også småkonserter av ulikt slag kunne inngå i konseptet, dessuten temaaftener og forfatterforedrag. Vi er interessert i å bruke hele gården, sier Mina Fagerli.

Piano og fløyte

Denne gang behøvde ikke vertskapet dra langt for å finne kunstnerisk underholdning. Minas bror, Morten Fagerli, er pianist og har siden 1998 samarbeidet med fløytisten Germaine Bouts-Hexeberg. De har spilt sammen i mange forskjellige sammenhenger, både institusjonskonserter, kirkekonserter og opptredener under noe mindre forhold. Nå står de foran en omfattende turne i Akershus. I løpet av tre og ei halv uke skal 51 ulike institusjoner få besøk av de to, og programmet

som de bød på lørdag ettermiddag var i hovedsak det de skal framføre de kommende dager.

Mozart og Strauss

Ikke mange europeiske byer er så knyttet opp til sang og musikk som Wien, så konserten ble et aldri så lite stjernedryss av melodier som de fleste nok har hørt før. Med komponister som Mozart, Kreisler og yngre og eldre Strauss, samt den noe ukjente Kreutzer som bakteppe ledet duoen tilhørerne gjennom en musikalsk rundtur i Wien. Der var klassikere som *Schön Rosmarin* og *Wien, Wien, nur du allein*, *Dein ist mein ganzes Herz* fra Léhars operette *Smilets land*, utdrag fra valsekongen Johann Strauss *Flaggermusen*, en marsj av Franz Schubert, kanskje spilt på likende huskonserter da den var ny, og smektende csardas.

Dessuten viste Germaine Bouts-Hexeberg at hun kan mer enn å traktere tverrfløyte. Mens pianisten spilte *Tritsch Tratsch Polka*, tok hun noen feiende dansetrinn rundt i stua. Og for en gi tilhørerne en liten nær-Mozart-opplevelse, spilte de to en del av konserten med parykker, inspirert av moten på hans tid. Ved å bruke parykker, slapp de å vaske håret, til gjengjeld fikk de lus, sa Morten Fagerli. Men garanterer at parykkene som skal turnere i Akershus, er lusfrie.

Klapp

Og som i den store nyttårskonserter fikk Johann Strauss den eldre, eller Vatter, som han gjerne benevnes, den siste tonen. Pianist og publikum gikk rett på *Radetzky-marsj* uten øving eller instruksjoner på forhånd, og etter å ha klappet seg gjennom marsjen, hadde de vel 30 tilhørerne fortsatt energi igjen i hendene til å gi duoen en skikkelig applaus. Og så kunne artister og gjester benke seg til servering fra gårdens kjøkken.

Røde lapper

GJØVIK: Kjell Nupen er etterspurt i Gjøvik, så etterspurt at de første bildene ble solgt før utstillingen åpnet.

Hans Olav Granheim

Allerede da utstillingen med kunstneren fra Kristiansand åpnet i Galleri Svae lørdag formiddag, hang det røde lapper ved tre-fire av bildene, hvorav ett var et oljemaleri til 45.000 kroner. Og flere lapper ble det i løpet av den første timen utstillingen var åpen. Så er da også Nupen i øyeblikket landets mestselgende kunstner, med Pushwagner nærmest seg på pallen. Og siden Terje Brofos var til stede med både bilder og egen person sent i høst, starter galleriet det nye året med å toppe denne begivenheten. Kunstnere som Kjell Nupen arbeider på lang sikt, med tanke på utstillinger flere år framover i tid, men det ble likevel mulig å få ham, eller i det minste noen av bildene hans, til Gjøvik. Der blir det hengende til 29. januar.

Startet tidlig

Kjell Nupen har en merittliste som strekker seg over flere sider i utstillingskatalogen, og er nesten for vidunderbarn å regne. I alle fall var han bare 13 år da han bestemte seg for å bli kunstner, og 17 år gammel kom han inn på Statens Kunstakademi, som den yngste gjennom tidene. Siden fulgte studier i Düsseldorf, et ikke ukjent sted for de store malere fra 1800-tallet. Sin første utstilling holdt han i hjembyen Kristiansand i 1976, 19 år gammel. Siden har det blitt en mengde separatutstillinger og gruppeutstillinger.

Stemninger

– Hans store styrke er evnen til å treffe mange mennesker, fortalte Beate Juell, i egenskap av å være en av galleriets kuratorer og ansvarlig for den formelle åpningen av utstillingen. Nupen er opptatt av komposisjon og innhold, av stemninger, forventning, angst, sorg, glede, i det hele tatt alt man går gjennom i livet. Han arbeider med ulike teknikker, men mange ser på grafikken som spesielt viktig og det felt hvor han virkelig viser sin styrke. Han er også kjent for «Nupenblått», blåfargen som går igjen i mange av bildene, dannet av 30–40 lag blåtoner. Han maler den blå timen på Sørlandet slik han mener å ha sett den.

Blant de 16 bildene på utstillingen er et flertall i dypttrykk, men et par også i lito. Dessuten fire arbeider i olje, ett med pastell, ett på papir, ett på plate og et stort på lerret. Selv om bildene naturlig nok ligger i den noe høyere prisklasse, lot flere seg friste til kjøp, særlig av de mindre og noe rimeligere bildene. Nesten alle leveres med refleksfritt glass.

Videokunst

I år som i fjor vises det videokunst i galleriets andreetasje parallelt med utstillingen i første. Til å starte årets

ÅPNET: I mangel av kunstneren selv åpnet Beate Juell (t.h.) utstillingen med å fortelle om Kjell Nupen og hans arbeider.

FOTO: HANS OLAV GRANHEIM

videosong har kurator Christine Istad plukket ut verket *Alfabet*, et samarbeidsprosjekt mellom Tone Myskja, Zoe Christiansen og Sven Erga. Dette ble laget til arrangementet *Alfabet på Nasjonalbiblioteket*, med utgangspunkt i en diktsyklus av den danske dikteren Inger Christensen. Hun benytter seg av alfabet og den såkalte Fibonaccirekke, ei tallrekke som også er kjent fra da Vincikoden. Denne rekke er både en matematisk regneform og uttrykk for et vekstprinsipp i naturen. Diktverket forteller om menneskets utsatte eksistens i en verden som holder på å bli ødelagt.